

skulle være hensynsfulde og humane og ikke tage Hensyn til de Bestemmelser, som Loven nu een Gang giver dem Ret — ja, man kan sige paalægge dem Bligt til at iagttage. Derfor forekommer det mig, at Flertallet og ærede Medlemmer her i Salen meget skulde betænke sig paa at bibeholde disse Ord i Loven. Som det jo allerede er udtalt af den ærede Ordfører for Mindretallet (Henning Jensen), findes disse Ord jo ikke i den tykke Lov, som jo dog til Dels er Mønster for denne. Jeg vil derfor tillade mig stærkt at anbefale, at man støtter Mindretallet i dets Forslag om, at disse Ord skulle udgaa af § 1.

Om Vædringsforslag under Nr. 8 til § 2 skal jeg kun bemærke et Par Ord, da den ærede Ordfører for Mindretallet har bedt mig gøre et Par Bemærkninger derom, fordi han glemte det. Det angaar kun det ene Ord „særlig“, der staar i § 2 om Virksomheder, der ere forbundne med særlig Fare. Mindretallet har ment, at det var fuldstændig overflødigt og næsten vildledende, kan man sige, at dette Ord bliver staaende i Loven. Lovforslaget er bygget saaledes op, at der i Industrier og over det hele vil blive dannet Fareklasser, og Lovens Mening er jo dog den, at den skal sitre Arbejderne mod Ulykkestilsfælde ved deres Arbejde. Vi skønne derfor ikke rettere, end at naar dette Ord „særlig“ bliver staaende, vil det Naar De vilde inddele i Fareklasser, følger det ganske naturligt af sig selv, at Arbejdsgiverne, som tilhøre den Klasse, som har det farligste Arbejde, saa det største Bidrag at betale, og derfor kunne vi ikke se, at det kan være rigtigt at udtrykke det saaledes her, at der skal være „særlig“ Fare ved Arbejdet, for det er alt Arbejde, som der er Fare forbundet med — Resten, som man mener, der ikke er forbundet nogen Fare med, kommer jo ikke ind under Loven. Men det er ret karakteristisk, at Flertallet ikke en Gang er gaaet med til at imødefomme Mindretallet saa meget, at det har kunnet slette dette ene lille Ord, som ikke kan gavne noget Menneske, men hvis Fiernelse tværtimod vilde gavne og klargøre Loven, forekommer det mig.

Om Vædringsforslag under Nr. 9 angaar, som Mindretallet har stillet, er det stillet for at tage disse Ting med, der ikke

ere anførte i Regeringens Forslag, og vi have ikke kunnet komme til Klarhed over, hvorvidt disse fuldt ud kunne falde ind under Lovforslagets Bestemmelser, naar de ikke udtrykkelig nævnes. Da andre lignende Ting er nævnte i Loven, have vi derfor foreslaaet, at Stenhugning, Skorstensfejning og Slutning af Ildbrand skulde med ind under Lovforslaget.

Jeg kommer nu til det vigtigste af alle Forslagene, nemlig det, som er stillet til § 4, hvoraf det Mindretals, hvortil jeg hører, findes under Nr. 12, nemlig at de 6 Uger skulle forandres til 7 Dage. Det forekommer mig, at Virkningen af denne Lov overfor dem, der skulle nyde godt af den, staar og falder med, hvad der bliver vedtaget med Hensyn til denne Paragraf. Dersom de 26 Uger blive staaende, forekommer det mig — og det er jeg overbevist om efter de Underjøgelsler, jeg i Forening med andre har haft Lejlighed til at foretage, medens denne Lov var under Behandling; vi have desværre ikke haft den saa længe, at de have kunnet blive meget omfattende — at saa vil det blive et meget forsvindende Antal, denne Lov kommer til at beskæftige sig med, og det hele Apparat vil da være alt for omstændeligt at sætte i Scene. Og gaa vi til 12 Uger, som et Mindretal har foreslaaet, vil det ligeledes blive et meget forsvindende Tal af Ulykkestilsfælde, der komme ind under Loven, saa godt som næsten ingen, saa vidt man kan skønne. 6 Uger vil heller ikke være heldigt at vælge, fordi ogsaa det vil bevirke, at et meget stort Antal, og den allerstørste Del af Ulykkestilsfældene komme til at ligge udenfor Loven og blive væltede over paa Sygefaskerne. Jeg kan derfor ikke andet end indtrængende anbefale Mindretallets Forslag om at holde sig til 7 Dage. Jeg har for at behjæ, hvorledes Loven kommer til at virke overfor de Arbejdere, der komme til at nyde godt af dens Bestemmelser, naar de komme til Skade, forsøgt at tilvejebringe Bevis for, hvor virkningsløs Loven vil være overfor de Arbejdere, der komme til Skade, hvis Bestemmelsen bliver vedtaget i den enten af Flertallet eller af det andet Mindretal foreslaaede Stikelse. Jeg skal tillade mig at fremsøre et Eksempel herpaa, som jeg tror at turde paastaa er ret staaende. Eksemplet er hentet fra en af vore største Bedrifter her